

PARÓCZAI GERGELY

(1936—1966)

Bizakodással és lemondással figyeltük fiatal életének harcát a konok, és alattomos betegséggel. A visszavonhatatlan, reményeinket megcsúfoló halál azonban győzedelmeskedett.

Mély megrendüléssel tudjuk csak tudomásul venni a megdöbbentő valóságot: Gergely, aki legigazibb barátunk volt, aki melegszívű és segítőkész munkatársunk volt, aki őszinte, tiszta ember volt, aki annyira szerette az életet, meghalt 1966. június 14-én, életének harmincadik évében.

A Békés megyei Endrődön született. A szegedi Pedagógiai Főiskolán magyar-történelem szakos oklevelet szerzett, 1958-ban. A Főiskola elvégzése után egy ideig a szegedi Orvostudományi Egyetem művelődési otthonának volt igazgatója. 1961-ben költözött családjával Salgótarjánba. A Rákóczi úti iskolában tanított, majd 1962. szeptemberétől a megyei művelődési osztály művészeti főelőadójaként dolgozott. 1965. januárjától újra tanított, a Madác Imre Gimnáziumban.

Tagja volt a Szegedi Tudományegyetem 1958-ban alakult alkotókörének. Verseit a Szegedi fiatal írók antológiájában publikálta először 1959-ben. Később a Dél-Magyarországban, a Tiszatájban, a Palócföldben és a Nógrádban jelentek meg alkotásai. Néhány költeményét a Rádió is bemutatta. Verseinek nagy része azonban, ok nélküli szerénysége, önmaga iránt támasztott túlzó igényessége miatt még nem jelent meg nyomtatásban.

Költő volt és pedagógus, megyénk kulturális életének egyik hivatott vezetője. Nagy lelkesedéssel és hozzáértéssel tevékenykedett új pátriája, Nógrád megye felemelésén.

1962-től volt társunk a Palócföld szerkesztőbizottságában. Igényessége, felelősségérzete kötelezően követendő példát jelent számunkra munkánkban. Elért sikereink az ő tevékenységét is dicsérik.

Paróczai Gergely élete rövid volt, de nem eredménytelen. Emlékét nem feledjük, híven megőrizzük!